

Herinneringen uit mijn kinderjaren of de vertellingen van een ouderling.

Ontsproten uit begoede handelaars, ambachtsfamilie, ben ik na mijn gelukkige kinderjaren en vaders dood, een ~~sch~~ofelkind geworden bij het einde van mijn vijfde levensjaar. Vader stierf in 1890, enkele ogenblikken voor middernacht.

Dit heb ik later het best aangevoeld, omdat ik vroeger het kinderlijk geluk met alle goede zorgen heb genoten van mijn lieve ouders, broeders en zusters, uit dit groot gezin, waarvan nog negen kinderen in leven en drie dood. De ouders van vaders kant woonde ook bij in maar zijn beiden in mijn eerste levensjaren gestorven.

Op driejarige ouderdom, bij het dragen van mijn eerste broek, Zondag van Leuvenkermis, had de dienstmeid (dochter van de bij vader in dienst zijnde meester-gast) de onvoorzichtigheid begaan mij op de paardekenmolen te plaatsens, met het ongelukkig gevolg dat bij het draaien van de molen van het houten paardje ben gestuikt, waardoor ik een dijbreuk opgelopen heb waarmede ik acht maanden in de plaaster heb gelegen, van de heup tot de voet en later een ijzeren been heb moeten dragen, waardoor het been iedere dag werd uitgerokken, dit veroorzaakte me vreselijke pijnen en bleef kreupel voor mijn ganse leven, deze handicap zal later zwaar op mij drukken. Mijn ouders deden al het mogelijke om mij het leven te verzachten.

Vader was lood- en zinkbewerker, ondernemer van grote werken, met een meester-gast die meer dan 25 jaren in zijn dienst heeft geweest, mijn twee oudere broers waren gasten, de derde kon het beroep niet uitoefenen, moest schoenmaker leeren, de twee volgende waren halve gast en leerjongen, er waren nog andere gasten aangeworven.

Moeder leidde de handel thuis in lood, koper en zinkartikelen, met haar groot gezin, geholpen door twee vrouwen.

Wij hadden een werkplaats thuis voor het kleine werk en een groot atelier in de buurt. Het was een leven vol bedrijvigheid, voor mijn ouders, om dit gezin in goede orde te houden en deze te voeden.

Daar vader voor brouwerijen de werken ondernam, lagen er steeds vaatjes bier in de kelder. Er was eveneens varkensvlees opgezouten in het groot vat. Wanneer er vis op de tafel kwam vrijdags, want moeder was zeer kristelijk, gebeurde dit met grote schotels en wanneer moeder pannekoeken maakte, kon zij de gulzige eetlust van haar bengels niet volgen.